خبرها

توصیه سفیر سابق طالبان در پاکستان

ایسنا: سفیر سابق طالبان در پاکستان اظهار داشت: خشونت‌ها در افغانستان به قوت خود باقی خواهد ماند مگر اینکه ائتلاف به رهبری آمریکا، مذاکرات با رژیم سرنگون شده طالبان و سایر گروه‌های مسلح را از سر گیرد. به گزارش خبرگزاری آسوشیتدپرس هشدار عبدالسلام ضعیف سفیر سابق طالبان در پاکستان و زندانی سابق گوانتانامو در حالی اعلام شده که افغانستان هم چنان صحنه نبردها و خشونت‌ها طی چند روز اخیر بوده است. در ماه‌های اخیر موجی از بمب گذاری‌ها و حملات مسلحانه بر ضد سربازان نیروهای ائتلاف و نیروهای افغانستان سراسر این کشور به ویژه مناطق جنوبی افغانستان خاستگاه اصلی شبه‌نظامیان طالبان را فرا گرفته است. اگرچه بسیاری از نیروهای سابق طالبان مشمول برنامه‌های عفو دولت کابل شده‌اند، اما دامنه خشونت‌ها هم‌چنان رو به افزایش است. درخواست عبدالسلام ضعیف مبنی بر مذاکره ائتلاف جنگ با رژیم سابق طالبان و گروه‌های مسلح افغانستان از سوی مقامات آمریکا و افغانستان رد شد. مقامات کابل و واشینگتن اعلام کردند که تنها راه‌حل نظامی می‌تواند به خشونت‌های شبه‌نظامیانی که دستانشان آغشته به خون است، پایان دهد.

درخواست کره جنوبی از همسایه شمالی

ایسنا: وزیر اتحاد کره جنوبی و رئیس هیات نمایندگی این کشور در نشست وزیران دو کره خواستار روشن شدن سرنوشت شهروندان ربوده شده سئول توسط نیروهای امنیتی کره شمالی شد. به گزارش خبرگزاری کیودو، لی‌یونگ سئوک وزیر اتحاد کره جنوبی در این نشست همچنین از کوانگ هوا ونگ مشاور ارشد کابینه کره شمالی و رئیس هیات پیونگ یانگ در این مذاکرات خواست تا با بازگشت به پای میز مذاکرات بن‌بست ایجاد شده در مذاکرات شش جانبه را بشکند. کره جنوبی همچنین پیش از این در هجدهمین مذاکرات وزیران دو کشور موضوع تعیین سرنوشت شهروندان ربوده شده خود را مطرح کرده بود. درحالی که کره جنوبی ادعا می‌کند که بیش از ۴۸۵ تن از شهروندان این کشور در خلال جنگ میان دو کره در سال ۱۹۵۰ تا ۱۹۵۳ ربوده شده‌اند، مقامات کره شمالی اعلام کرده‌اند که این افراد با اراده و اختیار خود به این کشور وارد شده‌اند.

عضو القاعده عربستان را تهدید کرد

شرق: یکی از فراریان زندان بگرام در افغانستان با اشاره به عربستان سعودی تهدید کرد که او و یارانش دامنه درگیری‌ها را به جزیره العرب خواهد کشاند. به گزارش الجزیره محمد القحطانی که اهل عربستان و معروف به ابوناصر القحطانی است یکی از چهار زندانی فراری از زندان بگرام در افغانستان است. وی با ارسال یک نوار ویدئویی به شبکه تلویزیونی الجزیره که روز جمعه پخش شد خود را به عنوان یکی از اعضای القاعده معرفی کرد و از یارانش خواست که پس از شکست دادن آمریکایی‌ها در افغانستان و عراق «در آینده نزدیک» توجه خود را به عربستان سعودی معطوف کنند. وی همچنین از اسامه بن لادن رهبر القاعده خواست که همچون گذشته «مجاهدین» را به «جهاد» ترغیب کند. القحطانی، ملامحمد عمر رهبر جنبش طالبان را هم امیرالمومنین خطاب کرد و گفت: ما مردان و لشکریان تو هستیم و در کنار شما خواهیم جنگید، اگر خواستار عملیات شهادت‌طلبانه هستید ما آماده‌ایم و اگر هر عملیات دیگری مد نظر باشد ما آماده‌ایم.

نشست وزرای دفاع سازمان شانگهای

ایرنا: نشست وزیران دفاع کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای روز چهارشنبه هفته جاری در پکن در پایتخت چین برگزار می‌شود. چین، روسیه، تاجیکستان، قزاقستان، ازبکستان و قرقیزستان سازمان همکاری شانگهای را سال ۲۰۰۱ میلادی تاسیس کردند و هم‌اکنون ایران، هند، پاکستان و مغولستان عضو ناظر این سازمان هستند. به گزارش خبرگزاری شینهوا یک مقام آگاه در وزارت دفاع چین روز شنبه گفته که نشست وزیران دفاع کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای روز چهارشنبه هفته جاری در پکن برگزار می‌شود. کشورهای عضو در این نشست درباره تقویت همکاری‌ها و امنیت منطقه‌ای بحث و تبادل نظر خواهند کرد. این مقام آگاه در وزارت دفاع چین که نامش ذکر نشده است، مبارزه با تروریسم، تجزیه‌طلبی، افراط‌گرایی و برخی از مسائل امنیتی را محورهای مذاکرات وزیران دفاع کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای ذکر کرد.

مذاکرات ژاپن و کره جنوبی

ایسنا: مذاکراه میان مقامات ارشد کره جنوبی و ژاپن درباره اختلاف بر سر مالکیت جزایر میان دو کشور آغاز شد. به گزارش خبرگزاری کیودو، یومیونگ هوانگ معاون وزیر امور خارجه کره جنوبی صبح دیروز با همتای ژاپنی خود شاتارو یاچی دیدار و گفت‌وگو کرد. براساس همین گزارش یومیونگ پیش از آغاز مذاکرات با مقام همتای خود به خبرنگاران گفت: به‌رغم تلاش‌های دو کشور در روزهای گذشته تاکنون هیچ پیشرفتی در این مذاکرات حاصل نشده است. توکیو در نظر دارد تحقیقاتی را در بستر اقیانوس در کنار جزایری که به دو کدو در کره جنوبی و تاکشیما در ژاپن موسوم هستند انجام دهد. تلاش توکیو برای مقابله با اقدامات سئول است که قصد دارد در یک سمینار اقیانوس شناسی از نام کره جنوبی برای نامگذاری بستر اقیانوس در کنار جزایر مورد اختلاف با ژاپن استفاده کند. از سوی دیگر یاچی معاون امور خارجه ژاپن گفت که شرایط و جو حاکم بر مذاکرات بسیار سنگین است. در واکنش به تصمیم ژاپن برای انجام بررسی و تحقیق یاد شده که سبب برانگیخته شدن خشم مقامات سئول شد، نیروهای گارد ساحلی کره جنوبی از چهارشنبه گذشته به حالت آماده‌باش کامل درآمده‌اند.

افزایش محبوبیت راستگرایان افراطی در فرانسه

لوپن با راست‌ها بازمی‌گردد

سهیلا قاسمی

چهار سال پس از توفانی که در دور اول انتخابات ریاست جمهوری فرانسه در ۲۱ آوریل سال ۲۰۰۲ برپا شد به نظر می‌رسد دوباره راستگرایان افراطی و رهبرشان ژان ماری لوپن به صحنه سیاسی این کشور بازگشته‌اند. نظرسنجی‌های صورت گرفته توسط دو موسسه IFOP و Acteurs publics نیز به خوبی موید این مسئله‌اند. لوپن ـ رهبر حزب جبهه ملی (FN) ـ روز جمعه اظهار داشت که او تنها کسی است که می‌تواند جایگزینی واقعی برای دولت فعلی باشد و شرایط فعلی کشور نیز این امکان را برای او فراهم کرده است. لوپن ۴ سال پس از شکست در دور دوم انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۰۲ گفت: «فکر می‌کنم من تنها کسی هستم که می‌توانم جایگزین قدرت فعلی باشم که آن را UMPS نامیده‌ام. (منظور دو حزب UMP و PS یعنی حزب حاکم مردمی و حزب سوسیالیست است.)» رهبر حزب FN معتقد است که او طی سال‌های گذشته مدام شاهد پیشرفت خود بوده است و به راحتی توانسته فکر و قلب فرانسویان را به خود جلب کند. او گفت: «تحلیل‌های من درست از آب درآمدند و البته وضعیت فرانسه بسیار فاجعه‌آمیزتر از وضعیت سال ۲۰۰۲ است.» لوپن معتقد است که به راحتی قادر خواهد بود در انتخابات سال ۲۰۰۷ نامزدهای دو حزب سوسیالیست و حزب حاکم مردمی را در دور اول پشت سر بگذارد. رهبر حزب جبهه ملی از ایجاد نهادی به نام «انتخاب ملی» سخن گفته است و به اعتقاد او این کار تنها استراتژی ممکن برای جایگزینی دولت‌های چپگرا و راستگرای ناموفق است. در این راستا، لوپن از تمامی فرانسوی‌ها و همچنین سازمان‌های سیاسی، فرهنگی، ورزشی و... خواسته است به او بپیوندند و «یک جنبش بزرگ» تشکیل دهند، جنبشی که به گفته او نه تنها ائتلافی میهن‌پرستانه برای تضمین پیروزی او است بلکه پیروزی اکثریت را نیز تضمین می‌کند و آنها به این ترتیب صاحب دولتی خواهند شد که می‌تواند فرانسه را از رکود فعلی رهایی بخشد. او می‌گوید: «نیاز به نامزدی داریم که معرف این گرایش باشد و فکر می‌کنم که من در این مورد از همه شایسته‌تر هستم.» لوپن همچنین به برآورد آرای خود در انتخابات گذشته پرداخته و محبوبیت خود را بسیار بسیار خوب و بیشتر از دو ویلیه رهبر «جنبش برای فرانسه» اعلام می‌کند.

طبق نظرسنجی‌های انجام شده بیش از یک‌سوم نظرسنجی‌شوندگان (۳۵ درصد) معتقدند که راستگرایان افراطی در زمینه مسائل سیاسی بسیار بهتر از قبل شده‌اند. همچنین ۳۴ درصد مردم نیز تایید می‌کنند که حزب جبهه ملی ژان ماری لوپن بسیار بیش از سایر احزاب به دغدغه‌ها و نیازهای مردم نزدیک است. البته این درصدها در میان طبقه کارگر بسیار بیش از این است. حدود ۴۳ درصد قشر کارگر لوپن را همسو با نیازهای جامعه ارزیابی می‌کنند. در این حال در میان کارمندان هم آمار بسیار تعجب‌آور است. حدود ۵۴ درصد کارمندان این گونه ارزیابی می‌کنند که راستگرایان افراطی مطمئناً نیازهای آنها را تامین خواهند کرد. در جوامع روستایی نیز آمار ۴۴ درصد است. در این حال حدود ۷۱ درصد از جوانان زیر ۲۵ سال مخالف راستگرایان افراطی هستند. حدود ۴۳ درصد نظرسنجی‌شوندگان معتقدند که حضور راستگرایان افراطی در راس قدرت می‌تواند در زمینه مسائل مهاجرتی مشکلات کشور را حل کند. ۳۱ درصد نیز این حضور را در مسائل امنیتی موثر می‌دانند. در این میان تنها ۱۴ درصد نظرسنجی‌شوندگان او را حلال مشکل بیکاری می‌دانند.

فردریک دابی مدیر موسسه IFOP معتقد است شورش‌های حاشیه‌نشینان در پاییز سال ۲۰۰۵ و همچنین اعتراضات اجتماعی در مورد قوانین استخدامی دولت دومینیک دوویلپن موسوم به قوانین اولین استخدام در سال ۲۰۰۶ به علاوه سایر بحران‌های اجتماعی و اقتصادی فرانسه عاملی شده است تا راستگرایان افراطی برای انتخابات سال ۲۰۰۷ قدرتمندتر ظاهر شوند.

ژان ماری لوپن در مورد مسئله مهاجرت می‌گوید که «باید این روند متوقف شود. این راهی که دولت فرانسه در پیش گرفته، درست نیست. این مسئله بر زندگی فرانسویان تاثیر بسیار منفی و غیرقابل جبرانی خواهد داشت. باید پیش از اینکه دیر شود وارد عمل شویم.»

■ زورو فرانسوی

لوپن در گفت‌وگویی که با روزنامه «لوپروگره» انجام داده خود را زورو سیاست فرانسه لقب داده است. او می‌گوید: «من زورو سیاست فرانسه هستم. من عدالت‌مردی هستم که دیده نمی‌شوم و در سایه هستم. فقط وقتی لازم است من در عرصه حضور می‌یابم.» او با خوشحالی در مورد نظرسنجی‌های اخیر که نشان دهنده محبوبیت او نزد بیش از یک‌سوم فرانسوی‌ها است صحبت کرده و از داستان زورو و گروهبان گارسیا حرف می‌زند. او معتقد است که سوسیالیست‌ها برای سال ۲۰۰۷، لیونل ژوسپن را به عنوان کاندیدای خود معرفی خواهند کرد؛ «اگر در دور دوم با ژوسپن رودررو شوم، آنچه که باید در سال ۲۰۰۲ صورت می‌گرفت پیش می‌آید. البته همه اینها در شرایطی صورت می‌گیرد که شیراک دست به دسیسه نزند.» لوپن در مورد سن بالای خود (۷۸ سال) هم می‌گوید که این مسئله چندان مهم نیست. «من بسیار جوان‌تر از پاپ یا کاسترو هستم. یک ۸۰ ساله سالم خیلی بهتر از ۴۰ ساله بیمار می‌تواند عمل کند.» به هر حال به نظر می‌رسد لوپن کاملاً مصمم است و نه تنها به پیروزی در انتخابات ریاست جمهوری می‌اندیشد بلکه برای انتخابات پارلمانی هم برنامه‌ریزی کرده است. او می‌گوید: «در انتخابات پارلمانی احزاب مختلفی حضور دارند و مسلماً برای یک قدرت سیاسی جدید هم عرصه خوبی وجود خواهد داشت.» به گفته او از این به بعد گرایش راست افراطی او را باید «راست مردمی» نامید. فیلیپ دوویلیه رهبر حزب جنبش برای فرانسه (MPF) نیز در گفت‌وگویی اظهار داشته که تعداد قابل توجهی از مردم این احساس را دارند که جنبش‌های خیابانی مردم پیروز انتخابات آتی را تعیین می‌کنند و با توجه به وضعیت کنونی کشور، دولت و به‌ویژه نخست‌وزیر آبروی خود را بر سر قانون اولین استخدام بر باد داده‌اند. فیلیپ ویلیه بیشتر، نیکولا سارکوزی وزیر کشور و رهبر حزب حاکم UMP را مورد انتقاد قرار داده و می‌گوید: «او مقصر است چرا که در جریان این بحران، مدام از لزوم حصول یک توافق یا لغو این قانون استخدامی سخن می‌گفت. کسانی که این چنین راحت عقب‌نشینی کرده‌اند نمی‌توانند در انتخابات هم به خوبی بجنگند.» به اعتقاد او از نظر مردم فرانسه چپ و راست یکی است. آنها بیشتر به این فکر می‌کنند که معاهده‌ای اقتصادی جایگزین قوانین جدید استخدامی شود و راه‌حل‌هایی اجتماعی وضعیت جامعه را متحول کند. او می‌گوید: «من اقدام دولت را یک شکست، شکست دولتی، شکست نظم عمومی و شکست قانون‌مندی می‌دانم.»

به هر حال باید همچنان منتظر ماند و دید شیراک و دولتش این بار چه ترفندی برای مبارزه با لوپن و راستگرایان افراطی در پیش خواهند گرفت. ژان ماری لوپن در روز ۲۱ آوریل سال ۲۰۰۲ با راه یافتن به دور دوم انتخابات ریاست جمهوری، همه را در بهت و حیرت فرو برد آن هم در شرایطی که لیونل ژوسپن نامزد سوسیالیست‌ها، به شکل باورنکردنی‌ای از دور رقابت حذف شد. ژاک شیراک هم به کمک چپگرایان توانست لوپن را با ۸۲ درصد آرا شکست دهد. اما به نظر می‌رسد این بار مسئله فرق می‌کند. انتخابات سال ۲۰۰۲ نشان داد که راستگرایان افراطی می‌توانند در جریانات سیاسی فرانسه نقش مهمی ایفا کنند اما آیا ممکن است انتخابات آتی رویای آنها را محقق کند؟

منابع: لوموند، خبرگزاری فرانسه

عامل انتشار خبر زندان‌های مخفی آمریکا از سیا اخراج شد

سازمان اطلاعات مرکزی آمریکا، سیا، یکی از تحلیل‌گران اطلاعاتی برجسته خود را به دلیل افشای اطلاعات این سازمان اخراج کرد. به گفته مقامات دولت آمریکا، عضو اخراجی سیا همان کسی است که اطلاعات مربوط به زندان‌های مخفی سیا در سراسر جهان را در اختیار روزنامه واشینگتن‌پست قرار داده بود. روزنامه واشینگتن‌پست به خاطر چاپ این گزارش، جایزه پولیتزر مهم‌ترین جایزه ادبی و روزنامه‌نگاری جهان، را دریافت کرده است. به گزارش خبرگزاری آسوشیتدپرس، مری مک‌کارتی تحلیل‌گر برجسته سیا که هم اکنون از این سازمان اخراج شده است، در آستانه بازنشستگی قرار داشت. بلافاصله پس از انتشار خبر اخراج این عضو سیا، این خبر جنبه سیاسی به خود گرفت. پت روبرتز، رئیس کمیته اطلاعاتی سنا، اقدام سیا را در شناسایی و اخراج عامل افشای اطلاعات ستود و این سازمان را تشویق کرد تا تحقیقات شدیدی را در خصوص موارد دیگر انجام دهد. روبرتز تصریح کرد: «عاملان افشای غیرقانونی اطلاعات محرمانه باید به شدیدترین شکل ممکن تحت پیگرد قانونی قرار بگیرند.»

سناتور رابرت منترز از جورج بوش رئیس جمهوری آمریکا خواست تا عاملان افشای اطلاعات عراق در آستانه جنگ و والری پلام مامور اخراج شده سیا را مورد بازخواست قرار دهد. وی در این مورد گفت: «ظاهراً رئیس جمهوری بوش به این مسئله که صلاح سیا صلاح کاخ سفید است، اعتقاد ندارد.» به گفته یکی از همکاران مری مک‌کارتی آخرین مسئولیتی که وی عهده‌دار بوده، بررسی پرونده شکنجه زندانیان در زندان‌های عراق بوده است.

رئیس سازمان سیا در واکنش به انتشار خبر اخراج یکی از اعضای این سازمان، بدون اینکه از فرد اخراج شده نامی ببرد، گفت که این اقدام حاوی پیام جدی برای کارکنان سیا بوده است. گفتنی است صدور احکام اینچنینی در سازمان سیا کم‌سابقه بوده است.

پل گیمیاگلیانو سخنگوی سیا با تایید خبر اخراج یکی از اعضای این سازمان اعلام کرد که وی به دلیل ارتباطات غیرمجاز با رسانه‌ها و انتشار اخبار و اسناد محرمانه سیا اخراج شده است. وی تصریح کرد که این کار نقض توافقنامه رازداری است که هر یک از کارکنان به عنوان شرط استخدام در سیا آن را امضا می‌کنند. این درحالی است که طبق مقررات داخلی سیا، این سازمان نمی‌تواند هویت فرد خاطی و جزئیات اطلاعاتی که وی منتشر کرده را اعلام کند. دانا پریست، خبرنگار واشینگتن‌پست، این هفته به خاطر گزارش خبر شبکه زندان‌های مخفی سیا که پس از ۱۱ سپتامبر تاسیس شدند، جایزه پولیتزر را از آن خود کرد. انتشار این گزارش، بازتاب گسترده‌ای در سراسر جهان داشت و دولت آمریکا و برخی از کشورهای اروپایی را به تکاپو انداخت.

لئونارد دونیه سردبیر روزنامه واشینگتن‌پست در واکنش به این خبر گفت: «از جزئیات دلیل اخراج این مامور سیا خبر ندارم. بنابراین نمی‌توانم در این باره اظهار نظر کنم اما به عنوان یک اصل کلی واضح است که من مخالف این هستم که اشاعه اطلاعات دولتی به مطبوعات جرم تلقی شود.» در همین حال سخنگوی روزنامه واشینگتن‌پست اعلام کرد که هیچ‌یک از خبرنگاران یا مدیران این روزنامه برای ارائه توضیحات در مورد این پرونده احضار نشده‌اند.

رئیس جمهور چین وارد عربستان شد

گروه بین‌الملل: هو جین تائو رئیس جمهوری چین دیروز (شنبه) وارد ریاض پایتخت عربستان سعودی شد و از سوی «سلمان بن عبدالعزیز» امیر منطقه ریاض مورد استقبال قرار گرفت. دیدار سه‌روزه رئیس جمهوری چین از عربستان در پاسخ به دعوت ملک عبدالله پادشاه این کشور صورت می‌گیرد که سه ماه پیش از پکن دیدار کرد. رئیس جمهوری چین در خلال سفر خود علاوه بر دیدار با مسئولین ارشد سعودی در مجلس مشورتی عربستان پیرامون سیاست‌های منطقه‌ای و جهانی کشورش و همچنین ارتباط با اعراب سخنرانی کرد. وی پس از ژاک شیراک رئیس جمهوری فرانسه دومین رئیس جمهوری یک کشور خارجی است که در این مجلس سخنرانی می‌کند. توسعه روابط با کشورهای بلوک شرق پس از فروپاشی شوروی سابق در دستور کار دولتمردان سعودی قرار گرفته است که افزایش روابط با چین بخشی از این راهبرد محسوب می‌شود. عربستان سعودی و چین از ۱۵ سال پیش روابط سیاسی دوجانبه برقرار کردند. بررسی‌های اقتصادی نشان می‌دهد که حجم مبادلات اقتصادی چین و عربستان در سال ۲۰۰۵ میلادی به حدود ۱۴ میلیارد و ۵۰۰ میلیون دلار رسیده است که این میزان نسبت به سال قبل آن حدود ۵۹ درصد رشد نشان می‌دهد. این در حالی است که حجم مبادلات بازرگانی دو کشور در ۱۱ سال قبل کمتر از ۳۰۰ میلیون دلار بود. در حال حاضر چین روزانه ۴۵۰ هزار بشکه نفت از عربستان وارد می‌کند که این میزان ۱۴ درصد کل واردات نفت جمهوری چین را شامل می‌شود. همچنین دو کشور در ۳۶ طرح مشترک حدود ۴۸۰ میلیون دلار سرمایه‌گذاری کرده‌اند که سهم چین در این طرح‌ها حدود ۷۳ درصد است. طی سال‌های اخیر چین که یکی از بالاترین نرخ‌های رشد سالانه جهان را به خود اختصاص داده علاقه زیادی به توسعه روابط با کشورهای نفت‌خیز از جمله اعضای شورای همکاری خلیج فارس نشان داده است. در این راستا چین در نظر دارد با کشورهای شورای همکاری قرارداد تجارت آزاد امضا کند که پیش‌بینی‌ها نشان می‌دهد این موافقتنامه حداکثر تا پایان سال جاری میلادی به امضا برسد. آنچه به اهمیت این سفر می‌افزاید آن است که تائو بعد از دیدار چهارروزه خود از آمریکا مستقیماً وارد عربستان می‌شود در حالی که وی قرار است از مراکش، کنیا و نیجریه نیز دیدار کند. کارشناسان با اشاره به راهبرد حرکت «کند و با صبر چین» بعید می‌دانند سفر تائو به عربستان منجر به عقد قراردادهای فوری بین عربستان و دومین مصرف‌کننده نفت جهان بشود اما چین مایل است عربستان این نکته را دریابد که پکن خواهان دریافت بدون دردسر نفت از جانب سعودی‌ها و به دور از فشارهای احتمالی آمریکا است.

لبنان خواهان برقراری روابط دیپلماتیک با سوریه است

ایسنا: فواد سنیوره یک بار دیگر درخواست خود را از سوریه برای ایجاد روابط دیپلماتیک و ترسیم مرزهای مشترک با این کشور اعلام کرد. به نوشته روزنامه القدس العربی- چاپ لندن- فواد سنیوره نخست‌وزیر لبنان در سخنانی در شورای امنیت سازمان ملل گفت: پاسخ مثبت سوریه به ایجاد روابط دیپلماتیک و رسمی با لبنان و همچنین ترسیم مرزهای مشترک می‌تواند نشانه تمایل سوریه در ایجاد روابط خوب و دوجانبه باشد. وی در ادامه بر ضرورت تقویت اعتماد میان دو کشور تاکید کرد و خواهان عقب‌نشینی اسرائیل از مزارع شبعا شد. سنیوره افزود: انتظار داریم سازمان ملل در پاسخ به این درخواست‌ها و کمک به ما نقش فعالی ایفا کند. وی همچنین در کنفرانس خبری که با حضور روزنامه‌نگاران عرب در واشینگتن برگزار شد، گفت: در دیدار با جورج بوش رئیس جمهور آمریکا از او خواستم تا از طریق برگزاری یک کنفرانس بین‌المللی با حضور آمریکا و متحدانش از لبنان حمایت کند. سنیوره افزود: در این دیدار از بوش سه مسئله قدرتمند کردن سیاسی لبنان، اعمال فشار علیه اسرائیل برای عقب‌نشینی از مزارع شبعا و کمک به لبنان را از طریق ارائه تجهیزات امنیتی و نظامی و حمایت اقتصادی آن درخواست کردم. در خصوص مسائل امنیتی نیز بر سر سفر قریب‌الوقوع مسئولان آمریکایی به لبنان برای بررسی این مسئله توافق‌هایی انجام شد. علاوه بر آن بر سر امضای توافقنامه آزاد تجاری با لبنان نیز به توافق رسیدیم. نخست‌وزیر لبنان در پاسخ به این سئوال که آیا اختلافات میان رهبران جناح‌های مختلف لبنانی تاثیر منفی بر نشست ۲۸ آوریل خواهد داشت، گفت: ممکن است به این ترتیب فاتحه‌ای برای مذاکرات ملی بخوانیم. وی لبنان را یک کشور عربی توصیف کرد که خواهان داشتن روابط دیپلماتیک با سوریه است. سنیوره گفت: در دیدار با بوش به بررسی اهمیت حل مسئله فلسطین پرداختیم. در این دیدار به بوش اعلام کردیم که مسلمانان و کشورهای عربی جهان به دلیل آنکه نمی‌توانند جلوی ساخت دیوار حائل را بگیرند، احساس سرشکستگی می‌کنند. مشکل اصلی دادن یک قرص نان نیست، بلکه مشکل بر سر عزت اعراب است.

نگاه

مردم نپال چقدر می‌دانند چه می‌خواهند؟

الکس پری

ترجمه: مسعود شایان

در چند هفته اخیر مردم نپال اعتراضات وسیعی را علیه امپراتوری این کشور سر داده‌اند ولی اگر از برخی از آنها بپرسیم که به راستی چه انتظاراتی از زمامداران خود دارند به درستی نمی‌توانند پاسخی بدهند. من و دوستم بودریگانال از بالکن منزل او مشغول نگاه کردن زد و خوردهای خیابانی بودیم. چند جوان نپالی در حالی که سعی می‌کردند چند لاستیک را به وسیله یک رشته سیم کنار هم قرار دهند و سپس آن را آتش بزنند نظر من را جلب کردند اما دقایقی بعد در حدود ۱۳ پلیس ضدشورش نپالی به سمت آنها هجوم بردند و درگیری شکل جدی‌تری به خود گرفت، یکی از جوانان نپالی باتوم یکی از پلیس‌ها را گرفت و آن را به پشت‌بام پرتاب کرد اما بلافاصله با احاطه نیروهای ضدشورش روبه‌رو شد و به شدت مورد ضرب و شتم قرار گرفت. خانه بودریگانال چهار طبقه است و به صورتی است که اگر به بام آن بروی می‌توانی به اکثر نقاط کاتماندو پایتخت نپال دید داشته باشی و من از آن بالا نظاره‌گر مردم خشمگینی بودم که هر چیزی را که دست‌شان می‌آمد به سمت نیروهای امنیتی پرتاب می‌کردند حتی از آپارتمان روبه‌رویی فریادهای یک زن خشمگین نپالی نظر من را جلب کرد که با یک سطل آب داغ از نیروهای امنیتی پذیرایی کرد. من به سرعت هر چه را که می‌دیدم یادداشت می‌کردم و به ناگاه یکی از ماموران امنیتی با ناسزاگویی شدید بر سرم فریاد زد که «دست از نوشتن بردار ای جاسوس خارجی!...» و من به یاد این مسئله افتادم که گویی اینجا خبری از حقوق‌بشر و احترام به حقوق انسان نیست. در هفته‌های اخیر کاتماندو اوضاع ناآرام و غمباری را می‌گذراند. دیدن این صحنه‌ها در این شهر و دیدن صحنه‌های مشابه در اکثر شهرهای نپال بی‌اختیار مرا به یاد انتفاضه در فلسطین می‌اندازد.

در سه سال گذشته سه دولت بر مسند امور اجرایی کشور نشسته‌اند و سپس برکنار شده‌اند. ۱۴ ماه قبل امپراتور گیانندرا بر اثر کودتایی با حمایت ارتش شاهنشاهی نپال بر مسند حکومت نشست. این اتفاق در کشوری که مردمانش از سلطه ۹ ساله حکومت مائوئیست‌ها بیرون آمده بودند یک اتفاق مبارک و خوشحال‌کننده بود. نپال در چند سال اخیر با پیشرفت‌های زیادی روبه‌رو شده بود و بسیاری از مردم نپال از گیانندرا به خاطر صلح و ثباتی که به کشورشان آورده بود تشکر می‌کردند. از سال ۱۹۹۰ که دموکراسی به این کشور پای گذاشت احزاب سیاسی در نپال آزادانه به فعالیت‌های سیاسی خود مشغول بودند و در همین راستا ۱۴ نخست‌وزیر در برهه‌های زمانی متفاوت مبادرت به تشکیل کابینه‌های خود کردند ولی همه آنها به خاطر برخی اتهامات مالی و فسادی که گفته می‌شد در راستای تبیین و اجرای برنامه‌های اقتصادی خود داشتند زمام کار را اجباراً به دیگری می‌سپردند و از قول‌هایی که در ابتدای کار به مردم نپال داده بودند سر باز می‌زدند. امپراتور گیانندرا هم شاید با بدقولی خود مسبب اوضاع کنونی باشد زیرا او هم ـ به گفته مردم نپال- به وعده‌هایی که داده بود عمل نکرد. در زمان امپراتوری گیانندرا مائوئیست‌ها به سرکوب مردم این کشور می‌پرداختند و امپراتور فقط در این باره سکوت می‌کرد و بیشتر با سیاست‌های مستبدانه‌اش نپال را مورد آزار و اذیت قرار می‌داد که می‌توان گفت بازداشت وسیع فعالان سیاسی در چند برهه زمانی و به زندان انداختن روزنامه‌نگاران، وکلا و فعالان حقوق‌بشر از آن جمله بود. نپال در این شرایط از اوضاع اقتصادی نابسامان در قاره آسیا برخوردار شد و کشور بیمار قاره کهن لقب گرفت و مردم بخت برگشته این کشور باز هم با در پیش گرفتن سه راه قدیمی روبه‌رو شدند: آنها یا باید به جنگ با پادشاه می‌رفتند، یا با مائوئیست‌ها درگیر می‌شدند و یا احزاب سیاسی را به چالش می‌کشیدند. این گونه بود که نپال از اوایل ماه آوریل دستخوش حوادث و بحران‌های داخلی شد.

■ اعتراضی بدون هیچ رهبر

در اعتراضات گسترده خیابانی نپال که از سوی جوانان و اقشار تحصیل‌کرده این جامعه شکل می‌گیرد نمی‌توان رهبری را دید که این تظاهرات را رهبری کند، حتی هیچ ایدئولوژی یا سازمان بیرونی یا درونی هم دیده نمی‌شود و این اعتراضات هیچ مسیر قابل تشخیصی ندارند. رهبران احزاب سیاسی گفته‌اند که در این هفته خیل صدهزار نفری مردم معترض این کشور به حوالی کاخ امپراتور گیانندرا خواهند رفت و از نزدیک مشکلات‌شان را با وی در میان خواهند گذاشت ولی به نظر نمی‌رسد که این کار ساده و راحت باشد چرا که هم‌اکنون دورتادور کاتماندو از نیروهای امنیتی پوشیده شده است و معلوم نیست جمعیت معترض چگونه می‌خواهند پا را از شهر بیرون گذاشته و رهسپار کاخ امپراتور گیانندرا شوند. (کاخ گیانندرا در حومه شهر کاتماندو قرار دارد.) آنچه که معترضین در شعارهای خود می‌خواهند این است که امپراتور باید از سلطنت کناره‌گیری کند ولی از نظر ساختار حکومتی در نپال، مردم این کشور می‌دانند که به هر حال سیستم حکومتی در این کشور پادشاهی است و یک نفر باید امپراتور شود. برخی دیگر از نپالی‌ها می‌گویند از نظام پادشاهی در این کشور خسته شده‌اند و حتی کودکان نپالی این بار بدون آنکه بدانند چه می‌کنند به جای بازی‌های کودکانه که در خیابان‌های کاتماندو و شهرهای دیگر نپال انجام می‌دادند این بار سنگ و چوب به دست گرفته و با یکدیگر بازی شیطان و مردان صالح را در خیابان‌ها انجام می‌دهند. به هر حال به نظر می‌رسد این اتفاقات در کشور نپال فعلاً پایانی نداشته باشد، مردم این کشور خواهان دموکراسی و یک زندگی آرام هستند و این آرزویی است که تاکنون امپراتور گیانندرا همراه با چند نخست‌وزیر خود که تغییر داده است نتوانسته به مردم نپال هدیه دهد.

منبع: مجله تایم